

[Frede Nielsen.]

Jørgen Jørgensen (Lejre) siger, at jeg tror, det ærede medlem husker forkert med hensyn til, hvad der skete, da vi drøftede ændringen af skoleloven i fjor. Det ærede medlem husker det, siger han, fordi han selv var med til det. Jeg husker også lidt om det, fordi jeg dengang fungerede som undervisningsminister, og jeg ved, at det, der var afgørende for os med hensyn til den stilling, vi tog, var, at vi naturligvis ikke ville berøve sønderjyderne de midler, der var stillet til Sønderjyllands rådighed gennem de, jeg tror 175 000 kr. Nej, men man fandt det heldigst i vide kredse, at man ikke havde dette særlige tilskud, men uvidede hele denne ordning, så den ikke alene gjaldt Sønderjylland, men også andre tyndt befolkede egne. Det er ganske rigtigt, som den højtærede minister sagde før til det ærede medlem, at det var meningen, at der ved fordelingen af den ene million kroner pr. år — det er rigtigt, at det drejer sig om 8 mill. kr. som samlet bevilling — skulle tages et særligt hensyn til Sønderjylland. Derfor glæder jeg mig over at kunne forstå på den højtærede undervisningsminister, at også han vil have opmærksomheden henvendt på de behov, der ligger her, og at han som det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) og — kan jeg føje til — jeg selv vil være med til at skaffe de midler, der skal bruges til at bringe det nordslesvigske skolevæsen op på et rimeligt og forsvarligt niveau.

Jørgen Jørgensen (Lejre): Jeg vil henstille, at diskussionen om de spørgsmål, som er rejst med hensyn til støtte til skolevæsenet i Nordslesvig, føres ved en anden lejlighed end lige netop nu. Forespørgslen synes jeg ikke giver anledning til det. Derfor skal jeg slet ikke fortsætte denne diskussion. Jeg ønsker kun at sige overfor det ærede medlem hr. Frede Nielsen, der fremhævede, at de 8 mill. kr. kunne anvendes i særlig grad til Nordslesvigs skolevæsen, at det kan ikke have været det daværende ministeriums mening, at man ved løsningen af spørgsmålet om tilskud til skolerne på det tidspunkt også skulle klare problemet i Nordslesvig, for i det forslag, ministeriet kom med, var de 8 mill. kr. overhovedet ikke med. De 8 mill. kr. kom ind under behandlingen her i rigsdagen, efter at spørgsmålet var rejst af venstres ordfører og af mig, med ganske bestemt sigte på det almindelige skolebyggeri i hele landet, og der var ikke på forhånd nogen, der havde regnet med, at det skulle være til erstatning for bestående

tilskud til Nordslesvigs skolevæsen. Derfor har jeg ret til at sige, at jeg ved, på hvilket grundlag spørgsmålet kom ind; det var ikke rejst af ministeriet. Derfor tror jeg, man må gøre sig klart, at den støtte, Nordslesvigs skoler skal have, skal de have gennem en bevilling. De skal have deres andel i det beløb, der er stillet til rådighed, deres forholdsmæssige andel, men jeg mener ikke, det slår til; hvis loven skal fortolkes efter sin hensigt, må der stilles yderligere beløb til rådighed til Nordslesvig, og det forstår jeg at vi i og for sig alle er enige om.

(Kort bemærkning).

Forespørgeren (Inger Merete Nordentoft): Jeg kan ikke beklage, at jeg ikke har fundet en vis genklang for mine betragtninger, for der har gennem adskillige af ordførernes og også gennem den højtærede ministers udtalelser gået den underklang, at man måske alligevel havde været for imødekommende. Jeg skal ikke forlænge debatten, men kun udtrykke min glæde over, at den har givet anledning til, at det fra alle sider er blevet slået fast, at det gælder om at fremme den danske skolesag i Sønderjylland.

(Kort bemærkning).

Frede Nielsen: Det er ganske rigtigt, at forslaget om de otte millioner ikke kom fra ministeriet, men jeg husker, at vi under behandlingen drøftede den særlige sønderjyske bevilling, der havde bestået gennem mange år, og var enige om, at den skulle indgå i den ene million. Hvis ikke det var tilfældet, havde også det ærede medlem ansvaret for, at det særlige tilskud, som også han finder er meget nødvendigt, forsvandt. Vi var enige om, at det skulle gå op i den ene million, være en del af den ene million.

Undervisningsministeren (Hvidberg): Jeg vil gerne give det ærede medlem hr. Frede Nielsen ret i, at man bør afslutte denne debat om skoleforholdene i Nordslesvig. Hvorfor skal vi blive ved med at tale om det? Vi er jo allesammen enige om, at vi bærer et meget stort ansvar for denne sag, og at vi gerne vil føre den igennem så godt, vi kan. Hvorfor skal vi så ikke arbejde sammen i stedet for at hakke mere eller mindre på hinanden.

Jeg vil dog bebrejde det ærede medlem hr. Frede Nielsen, at selve fremførelsen af denne sag er at lægge et ansvar over på ministeriet. Jeg synes ærlig talt, at når man ser på de vanskelige skoleforhold disse tre-fire steder nede i Sønderjylland, hvor det er helt galt, kan man dog ikke lægge ansvaret